

4. Man ej aktar eller hör Det förtal som
folket gör; Äkta nöjen öfvermåga Allt hwad
färngar ha att säga. Gistas, gistas: Största
nöje, gistas.

5. Tänk, i huset blir en vän, Som man äls-
skar, och igen Vördar samma kärlekslagar,
Så i frost, som warma dagar. Gistas, gistas:
Största nöje, gistas.

6. All olycka och besvär, Som gå huset tem-
lig när, Twå bäst bära och förtaga, Samt i
bästa måtto laga. Gistas, gistas: Största nöje,
gistas.

7. Ingen wänskap öfvergår Äkta kärlek, när
den får Uti tro och dygd sig tända, Plår den
aldrig taga ända. Gistas, gistas: Största nöje,
gistas.

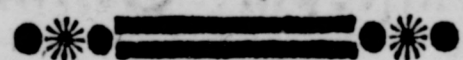
8. Ljusligt när en äkta sång Pryds med lil-
jor, som en ång; Wackra barn är större gäswa
Än man Gud dershör kan lofwa. Gistas, gif-
tas: Största nöje, gistas.

9. Dygdig maka fring sin pol, I sitt hus,
är som en sol; Hon af hjertat allt will fröjda,
Gör att man, barn, folk bli nöjda. Gistas,
gistas: Största nöje, gistas.

10. Hör, vår Brudgum och vår Brud,
Detta allt med fröjdeljud, Jaka och till allihop-
pa, Hjertligt nöje, rent utropa: Gistas, gistas:
Största nöje, gistas.

Begge tillsammans:

11. Wi då önske begge twå, Att vårt wack-
ra Brudpar må, Alltid rena nöjen åga, Och
att alltid kunna säga: Gistas, gistas: Största
nöje, gistas.

GS 812

Fyra Nya Kärleks=Visor.

Den Första:

Lilla wackra flicka! om du will, &c.

Den Andra:

Guldsmedens Dotter.

Den Tredje:

Giftermålets Oro.

Den Fjerde:

Giftermålets Nöje.

12.

Söndöping,
hos J. P. Lundström,
1839.

1. Lilla wackra flicka! om du will, Hörer
dig mitt hela hjerta till; Jag är öm och tro-
gen, Uti döden mogen, Tycker om att wara
håf och gill.

2. Mins du när wi lekte alla dar, Smekans
de hwarann, mor och far; Redde ler med han-
den, Byggde slott i sanden. Åt hur lätt och
lustigt lifwet war!

3. Men den glada tiden snart förswann: Jag
fick låra tröska och du spann; Du gick wall i
skogen Och jag förde plogen; Mera sällan råk-
te wi hwarann.

4. Blott när sommarn knöt sin blomsterkrans,
Och när julen bjöd ihop till dans, Kunde wi
så råkas, Rodna, le och språkas; Ingen större
jordiff glädje fanns.

5. Hwad jag tänker eller hwad jag gör, Står
mig alltid samma flicka för; Jag plår ofta dröm-
ma, Att den sköna, ömma Anna blir min brud
förrän jag dör.

6. Så det varit har i många år. Aldrig
nånsin låkas mina sår; Aldrig blir det roligt,
Aldrig rätt förtroligt, Om jag inte Anna råka
får.

7. Kärlek sådan oro fallas plår, — Ingen
wet just hwad den skalken är; Men att han kan
plåga, Sätta allt i låga, Som på en gång roar
och förtår.

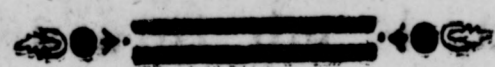
8. Lilla Anna! snart flyr dagen bort, — Lif-
wet har blott en, och den är forrt; Som en
bild i drömmen, Och som spån i strömmen,
Hastar menniskan till bättre ort.

9. Men på resan till den stora sal, Genom
lifswets dystra sorgedal: Att oss göra sälla, Ska-
parn wille ställa Glädjen i en trogen makas wal.

10. Lilla Anna! när han skapte dig, Tänkte
han och säkert uppå mig; Kom att ja mig gif-
wa Och min maka blifwa, Så skall det bli lust
på lifswets stig.

11. I en warmer stuga ska' wi bo, Lefwa
med hwarann i fred och ro; Hålla barnen få-
ra, Gud och Rungen ära, — Det ska' bli så
lustigt må du tro.

12. Sist wi råkas uti himmelen, Träffa Far
och Mor på nytt igen; Blifwa åter unga,
Börja åter sjunga Om den ewigt trogna kär-
leken.

Guldsmedens Dotter.

1. En Guldsmed i sin werkstad stod Bland
guld och ädelsten: "Den bästa perla och klenod
Jag fann, är du min dotter, Min dyraste He-
len!"

2. En riddersman så grann steg in: "God
morgon! sticka skön! God morgon! fåra guld-
smed min! Gör mig ett kostligt smycke Allt för
min brud, så skön!"

3. Men när som smycket färdigt war Och
spred sin gyllne glans, Då satt Helen, — hon
sorgsen war — När som hon war allena, På
armen brudens frans.

4. "Ack! öfversäll är wist den brud Som
fransen bära får! Ack! gaf han mig ej brudlig
skrud, Men blott en frans af rosor, O fröjd!
omkring mitt hår!"

5. Men snart den riddersman steg in, Och
fransen wäl besåg: "O gör mig, fåra guldsmed
min, En guldring af demanter, Som gläder
brudens håg."

6. Och när som ringen färdig war Med dyr
demantesten, Då stack Helen — hon sorgsen
war — När som hon satt allena, På halswa
singret den.

7. "Ack! öfversäll är wist den brud, Som
ringen bära får! Ack! gaf han mig ej brudlig
skrud, En enda lock allenaft, O fröjd! utaf sitt
hår."

8. Men snart den riddersman steg in, Och
ringen wäl besåg: "Du har, o fåra guldsmed
min, Gjort wäl de gyllne smycken, De glädja
brudens håg."

9. Kom låt mig se, du sticka wän, Hur det
kan klåda dig! Och huru det kan passa se'n
Min mö, den sköna bruden. Min brud hon
liknar dig."

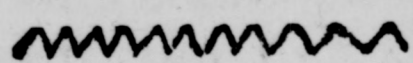
10. Men som det nu en söndag war, Och
kyrklådd till Guds hus Hon skulle gå, hon
derför bar Den bästa helgdagsskrud, En klåda
ning sid och ljus.

11. Hon full af dygdens rodnad står Inför
den riddersman. Han fransen sätter på des

hår, Och ringen på des finger, Se'n tar han hennes hand.

12. "Helena skön, Helen min brud! Mitt skämt en ända tar. Jag endast har beställt, o brud! Att dig den gyllne fransen, Att dig den ring du har.

13. Med guld och perlor, ädelsten, Som barn du roat dig; Det tecken var, min brud, att se'n En gång den högsta ära Du skulle nå — med mig.."

Giftermålets Oro.

1. **A**ck! hwad fasligt bryderi Råkar man då icke i, När man skall sitt hus tillaga, Och en äkta maka taga. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

2. Swårighet sig wisar då, Förr'n man kan bekantskap få; Vänner, färingar skola måkla, Och förslaget genomhåkla. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

3. Bli det allwärt frieri, Delas folket i parti; Mesta delen illa dömma, Fast än någre wäl berömma. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

4. Han får ofta heta dum, Hon en fjälla, wåp ell' stum: Alla lyten de upptänka Båd' på unga Karl, mö och enka. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

5. Allwarsam om en då är, Får han heta arg och twär; Är han lustig, blir han toker, Är han ung, strax fallas sloker. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

6. Hwad för oro blir det ej, När som Elos ris gifwer nej? Mången då sitt sinne bråkar,

Att han uti yrsel råkar. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

7. När man ändelig gifter är, Möter oro och besvär; Uti huset ofta felar, Något utaf alla delar. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

8. Waggan börjar knarra jemt, Hvilket ej är något skämt: Barnen ropa, skria, gråta, Drångar, pigor illa låta. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

9. Mannen ofta blifwer wred, När i huset går på sned, Hustrun tör deraf bli wärre, Wör, dar mannen ej för herre. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

10. Många i sitt hjonelag Slåß och tråta natt och dag, Nu för ett och nu för annat, Swär, ja, att allt blir förbannadt. Gistas, gistas: Största oro, gistas.

Giftermålets Nöje.

1. **L**ustigt är allt frieri, När man gör ett godt parti; Huset man med nöje bygger, Att med hustrun der bo trygger. Gistas, gistas: Största nöje, gistas.

2. Gerna uti fjorton år Jacob trålar, om han får Tacka Rachel wid sin sida, Åttar ej hwad han måst lida. Gistas, gistas: Största nöje, gistas.

3. Gud som öfwer allting rå, Gör att man wäl maka får, Fast än många mellan löpa, Giftermålet att omstöpa. Gistas, gistas: Största nöje, gistas.